

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 9 stycznia 2014r.

sprawy **P. D.**

skazanego z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 156§1 pkt 2 k.k. i art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt II Ka [...] utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 1 lutego 2013 r., sygn. akt VIII K [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 442,80 zł. (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy) w tym 23% VAT tytułem wynagrodzenia za czynności, które wykonał w postępowaniu kasacyjnym jako obrońca z urzędu,**
- 3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie

skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I – instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Zauważyć należy, że w apelacji obrona podnosiła zarzuty naruszenia dokładnie tych samych przepisów procesowych, co obecnie wskazane w kasacji, oraz właśnie stawiała zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Kolejną kwestią, na którą stanowczo trzeba zwrócić uwagę, a która miała wpływ dla treści rozstrzygnięcia kasacyjnego jest to, że zgodnie z dyspozycją art. 536 k.p.k. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach podniesionych zarzutów, a w szerszym zakresie w praktyce wyłącznie w sytuacji stwierdzenia uchybień o charakterze bezwzględnej przesłanki procesowej (ewentualnie, gdy te same względy winny ukształtować sytuację osób współodpowiadających). Tym samym, w tym nadzwyczajnym postępowaniu odwoławczym, poza wskazanym wyjątkiem, nie ma możliwości badania sprawy w zakresie szerszym, niż wynika to z podniesionych zarzutów.

Mając zatem na uwadze wskazane powyżej okoliczności i zestawiając je z zarzutami podniesionymi w kasacji, stwierdzić należy, że:

- zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało to miejsca;

- art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed sądem II – instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu,

- zarzut naruszenia art. 440 k.p.k. może być w kasacji postawiony tylko wówczas, gdy skarżący podnosi w nim kwestie, które nie były zarzucone w apelacji, a Sąd Odwoławczy winien mieć je na względzie „działając z urzędu”. W niniejszej sprawie podniesienie naruszenia tego przepisu służy jedynie ominięciu zakazu stawiania w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych – zarzut 1. apelacji.

Zarzut postawiony w punkcie 2 kasacji skierowany jest wyłącznie przeciwko orzeczeniu Sądu I – instancji. Jego treść stanowi bowiem nieomal dosłowne powtórzenie zarzutu z punktu 2 apelacji. Brak zaś zarzutów związanych z wadliwym rozpoznaniem tej części apelacji (naruszenie art. 433§2 k.p.k. lub 457§3 k.p.k.).

W odniesieniu do zarzutu z pkt 3 kasacji wskazać wypada jedynie, że art. 424 k.p.k. określa wymogi jakie powinno spełniać uzasadnienie wyroku sporządzone przez sąd I – instancji, nie zaś wymogi uzasadnienia orzeczenia wydanego przez sąd odwoławczy.

Brak zatem jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia zarzutów podniesionych w kasacji.

Powyższe skutkowało uznaniem skargi kasacyjnej za bezzasadną w stopniu oczywistym.

O kosztach obrony świadczonej w postępowaniu kasacyjnym z urzędu orzeczono według norm obowiązujących w tej kwestii.

Uwzględniając sytuację materialną skazanego zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

aw